

Dosar nr. [REDACTED] 2009
OPERATOR DATE CP 4481

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BRĂILA SECȚIA COMERCIALĂ
ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA Nr.576/FCA

Ședința publică din data de [REDACTED] 2009

Completul compus din:

Președinte – [REDACTED]

Grefier – [REDACTED]

La ordine fiind soluționarea acțiunii de contencios administrativ formulată de reclamantul [REDACTED], domiciliat în Brăila, str. [REDACTED], județul Brăila, în contradictoriu cu pârâtele **Administrația Finanțelor Publice Brăila și Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila** ambele cu sediul în Brăila, strada Delfinului nr.1, județul Brăila, având ca obiect pretenții.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns reclamantul prin av. [REDACTED] în baza delegației de la dosar și pârâtele prin consilier juridic [REDACTED] în baza delegației de reprezentare depusă la dosar.

S-a făcut referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință arătându-se că procedura de citare este completă, acțiune legal timbrată, la dosar s-au depus înregistrări, făcându-se dovada procedurii prealabile.

Nemaifiind cereri de formulat ori probe de administrat instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Av. [REDACTED] având cuvântul solicită admiterea acțiunii, cu anularea deciziei nr.115/01.04.2009 emisă de A.F.P.Brăila și obligarea pârâtei la restituirea taxei speciale pentru autoturisme în sumă de [REDACTED] lei, actualizată cu rata dobânzii legale până la data plății efective. Fără cheltuieli de judecată.

Consilier juridic [REDACTED] având cuvântul solicită respingerea acțiunii arătând că în mod legal pârâta a respins contestația administrativă ca fiind tardivă, care potrivit OG nr.92/2003 privind Codul de proc.fiscală contestația se depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal. Arată că decizia de calcul a taxei de poluare a fost comunicată la data de [REDACTED] 2008 iar contestația prealabilă a fost depusă la data de [REDACTED] 2009, după 87 de zile.

Deliberând, instanța a pronunțat următoarea hotărâre de contencios administrativ:

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii în contencios administrativ de față:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr.1 2009, reclamantul Fanut a chemat în judecată pe pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Brăila pentru ca, prin hotărârea judecatorească ce se va pronunța, să se dispună anularea Deciziei nr.115/01.04.2009 emisă de parata și obligarea acesteia la restituirea sumei de lei reprezentând taxa specială pentru autoturisme și autovehicule achitată, ce urmează a fi actualizată cu rata dobânzii legale până la data plății efective. De asemenea, reclamantul a solicitat și obligarea paratei la plata cheltuielilor de judecată efectuate pe parcursul soluționării cauzei.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că potrivit contractului anexat acțiunii a dobândit dreptul de proprietate asupra autoturismului marca Peugeot și, pentru a putea înmatricula acest autoturism pentru prima dată în România, s-a comunicat că trebuie să plătească o taxă de mediu în cuantum de lei. Reclamantul a precizat că această taxă este ilegală întrucât dispozițiile O.U.G. nr.50/2008 contravin art.90 din Tratatul Comunității Europene, care interzice statelor membre să instituie taxe contrare principiilor tratatului, în cauză fiind încălcat principiul nediscriminării produselor importate față de produsele interne. Astfel, prin aplicarea taxei se introduce un regim fiscal discriminatoriu pentru autovehiculele aduse în România din Comunitatea Europeană în scopul reînmatriculării lor, fiind înmatriculate în țara de proveniență, în timp ce taxa de mediu nu este percepută pentru autoturismele deja înmatriculate în România. Întrucât art.90 paragraful 1 din Tratat face parte de la data de 01 ianuarie 2007 din dreptul intern, iar potrivit art.148 alineat 2 din Constituția României prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, s-a solicitat anularea Deciziei nr.115/01.04.2009 și restituirea taxei ilegal încasate actualizată cu rata dobânzii legale.

La primul termen de judecată, reclamantul a completat acțiunea introductivă, solicitând introducerea în cauză în calitate de parată a Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Brăila care a emis Decizia nr.115/01.04.2009.

Prin întâmpinarea formulată în termen procedural, pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Brăila a solicitat respingerea ca nefondată a acțiunii întrucât taxa de poluare a fost stabilită în baza unui act normativ în vigoare iar dispozițiile art.90 alin.1 din Tratatul Comunității Europene nu sunt incidente în cauză întrucât vizează introducerea unor limitări ale dreptului statelor de a stabili impozite mai mari pentru produsele comunitare decât pentru cele interne. Or, a susținut parata, taxa specială nu este contrară normelor europene, care acceptă principiul „poluatorul plătește”, urmând a fi achitată de toți proprietarii unor autoturisme sau autovehicule, indiferent de proveniența acestora, la momentul primei înmatriculări în România.

Și pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Brăila a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii arătând că în mod

corect s-a respins ca tardivă contestația administrativă formulată, pentru nerespectarea termenului de 30 de zile de la comunicare, prevăzut de art. 207 alineat 1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală. Totodată, parata a aratat ca actiunea este nefondata intrucat reclamanta a plătit taxa de poluare după intrarea în vigoare a O.U.G. nr.50/2008, ale cărei dispoziții sunt în concordanță cu cerințele legislației din Uniunea Europeană, fiind aplicabile cu ocazia primei înmatriculări a autovehiculelor, indiferent dacă acestea sunt achiziționate de pe piața internă sau din Comunitatea Europeană iar taxa nu se aplică autoturismelor deja înmatriculate în România, indiferent de proveniența lor.

În consecință prevederile O.U.G. nr.50/2008 nu contravin dispozițiilor art.90 din Tratatul Comunității Europene și nu introduc un regim fiscal discriminatoriu pentru autovehiculele aduse în România din spațiul comunitar în scopul reînmatriculării lor în țară, nefiind încălcat principiul nediscriminări produselor importate față de produsele interne.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri depuse la dosar de către reclamant.

Examinând acțiunea reclamantei prin prisma probelor administrate în cauză și a dispozițiilor legale aplicabile în materie, tribunalul constată că aceasta este fondată pentru următoarele considerente:

Reclamantul a achiziționat un autovehicul marca [redacted] cu numărul de identificare [redacted] conform contractului pentru un vehicul folosit din data de [redacted] 2008 și a solicitat înmatricularea lui precum și acordarea numerelor de circulație.

Pentru efectuarea acestor formalități, aceasta a fost însă obligat să achite taxa de poluare în valoare de [redacted] lei stabilită prin Decizia de calcul a taxei de poluare pentru autovehicule nr. [redacted] 2008, deși România este stat membru al Uniunii Europene de la data de 01.01.2007, când a semnat Tratatul Comunității Europene, ratificat de România prin Legea nr.157/2005.

Reclamantul a formulat plângere prealabilă, potrivit Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, anterior introducerii prezentei acțiuni prin care a solicitat pârâtei restituirea sumei de [redacted] lei achitată cu titlu de taxă de poluare care a fost solutionată prin Decizia nr.115/01.04.2009 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanelor Publice a județului Braila în sensul respingerii acesteia ca tardiv formulată.

În motivarea deciziei s-a aratat ca nu s-a respectat termenul de 30 zile prevăzut de art.207 alineatul 1 din O.G. nr.92/2003 intrucat contestatorul a luat cunoștința de actul contestat la data de 05.12.2008 și a formulat cererea la data de 02.03.2009, după un număr de 87 zile.

Instanta va aprecia însă ca aceasta contestație nu este tardiv formulată prin prisma art.7 din O.U.G. nr.50/2008 intrucat reclamantul nu a contestat modul de calcul al taxei de poluare (pe care, de altfel, o și achitase) ci a

solicitat sa se constate nelegalitatea acesteia ca urmare a incalcarii tratatului U.E. si restituirea sumei platita cu acest titlu.

In aceste conditii, contestatia depusa de reclamant nu este tardiv formulata si in mod eronat a fost respinsa in acest mod de catre pârața Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Braila.

În cauză s-a făcut dovada plății sumei menționate, conform chitanței seria nr. .2008, pentru înmatricularea în țară a autoturismului marca cu numărul de identificare dobandit în baza contractului pentru un vehicul folosit din data de .2008. Totodata, la dosar s-au depus de reclamant inscrișuri din care reiese ca acest autovehicul a fost cumparat din Germania unde a fost inscriș in circulatie sub nr. .

La acel moment temeiul juridic al încasării taxei de poluare îl reprezentau dispozițiile O.U.G. nr.50/2008, sumele urmând a fi plătite cu ocazia primei înmatriculări în România a autovehiculelor și autoturismelor menționate expres, în cuantumul prevăzut de lege potrivit dispozițiilor art.4 alineat 1 litera a din acelasi act normativ.

Se observă că taxa de poluare/mediu nu era percepută pentru autoturismele deja înmatriculate în România, ci doar pentru autoturismele înmatriculate în celelalte state ale Uniunii Europene, achiziționate și aduse în țară, ca și în cazul de față, unde urmau să fie reînmatriculate ca urmare a schimbarii proprietarului.

În drept, dispozițiile art.148 alineatul 2 din Constituția României arata că „prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene au prioritate față de dispozițiile contrare ale legii interne” iar conform alineatului 4 ”autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din alineatul 2 menționat”.

Aceste texte constitutionale instituie principiul prioritatii dreptului comunitar in fata celui national garantat in special de instantele judecatoresti precum si principiul aplicarii directe a dreptului comunitar pe teritoriul Romaniei.

Or, normele comunitare aplicabile in materie sunt art.25 CE care prevede „Intre statele membre sunt interzise taxele vamale la import si la export sau taxele cu efect echivalent. Aceasta interdictie se aplica de asemenea taxelor vamale cu caracter fiscal”, articolul 28 CE care arata „Intre statele membre sunt interzise restrictiile cantitative la import, precum si orice masuri cu efect echivalent” precum si dispozițiile art.90 paragraful 1 din Tratatul Comunității Europene, care precizeaza ca „nici un stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare”.

Aceste prevederi au efect direct asupra ordinii juridice interne de la data de 01 ianuarie 2007 și împiedică, în materie fiscală, restricționarea de către statele membre a liberei circulații a mărfurilor prin interzicerea taxelor

discriminatorii și protecționiste, în privința produselor importate și celor provenind de pe piața internă, de natură similară și se opun ca un stat membru să adopte dispoziții precum cele ce figurează la O.U.G. nr.50/2008 conform căreia pentru un autoturism produs în România sau în alte state membre UE nu se percepe la o nouă înmatriculare taxă de poluare, dacă a fost anterior înmatriculat tot în România. Cu toate acestea, se percepe taxa de poluare la autoturismul produs în țară sau în alt stat membru UE, dacă este înmatriculat pentru prima dată în România, aceasta taxa fiind o taxa cu efect echivalent în înțelesul articolului 25 CE.

Notiunea de taxa cu efect echivalent rezulta dintr-o jurisprudență constantă a Curții Europene de Justiție (hotărârile din 17 iulie 1997, Haahr Petroleum, C-90/94, Outokumpu, C-213/96 și din 5 octombrie 2006, Nadasdi și Nemeth, C-290/05 și C-333/05) care a constatat că orice taxa pecuniară impusă unilateral asupra marfurilor în temeiul faptului că trec frontiera, oricare ar fi denumirea și modul de aplicare ale acesteia, și care reprezintă o taxa specială de înmatriculare propriu-zisă constituie o taxa cu efect echivalent în sensul articolelor 23 CE și 25 CE.

După cum a statuat deja Curtea, articolul 90 CE reprezintă în cadrul Tratatului CE o completare a dispozițiilor privind suprimarea taxelor vamale și a taxelor cu efect echivalent. Această dispoziție are drept obiectiv asigurarea liberei circulații a marfurilor între statele membre în condiții normale de concurență, prin eliminarea oricărei forme de protecție care poate decurge din aplicarea de impozite interne discriminatorii față de produsele provenind din alte state membre (hotărârile din 15 iunie 2006 Air Liquide Industries Belgium, C-393/04 și C-41/05 și din 5 octombrie 2006, Nadasdi et Nemeth C-290/05 și C-333/05).

De asemenea, în materie de impozitare a autovehiculelor de ocazie importate, Curtea a considerat că articolul 90 CE vizează garantarea neutralității depline a impozitelor interne cu privire la concurența dintre produsele care se află deja pe piața internă și produsele din import (hotărârile din 29 aprilie 2004, Weigel, C-387/01 și Nadasdi și din 5 octombrie 2006 Nemeth C-290/05 și C-333/05).

Reglementată în modul prevăzut de O.U.G. nr.50/2008, taxa de poluare diminuează sau este destinată să diminueze introducerea în România a unor autoturisme second-hand deja înmatriculate într-un alt stat membru: cumpărătorii sunt orientați din punct de vedere fiscal să achiziționeze autovehicule second-hand deja înmatriculate în România.

Tribunalul apreciază că O.U.G. nr.50/2008 este contrară art.90 din Tratatul de Instituire a Comunității Europene, întrucât este destinată să diminueze introducerea în România a unor autoturisme second-hand deja înmatriculate într-un alt stat membru UE, precum și cel pentru care s-a achitat taxa de poluare în acest litigiu (Germania), favorizând astfel vânzarea autoturismelor second-hand deja înmatriculate în România și, mai recent,

vânzarea autoturismelor noi produse în România. Or, după aderarea României la UE, acest lucru nu este admisibil când produsele importate sunt din alte țări membre ale UE, atât timp cât norma fiscală națională diminuează sau este susceptibilă să diminueze chiar și potențial, consumul produselor importate, influențând astfel alegerea consumatorilor.

Din aserțiunile anterioare rezultă că art.90 alin.1 din Tratat face parte, de la data de 01.01.2007, din ordinea internă de drept a României și astfel reclamantul se poate adresa autorităților administrative precum și instanțelor judecătorești, în scopul de a-i restabili drepturile conferite de această reglementare comunitară de bază și care i-au fost încălcate prin aplicarea reglementărilor dreptului național cu caracter contrar de către autoritățile administrative cu ocazia reînmatriculării în România a autoturismului cumpărat din Germania.

În vederea garantării neutralității impozitelor interne din perspectiva concurenței dintre autovehiculele de ocazie care se afla deja pe piața națională și autovehiculele similare importate dintr-un alt stat membru decât România, trebuie comparate efectele accizelor instituite asupra acestei ultime categorii cu cele ale accizelor reziduale care se aplica primei categorii de autovehicule, deja supuse acestei taxe la prima lor înmatriculare. Aplicarea formulei de calcul prevăzută în art.214¹ – 214³ din Codul fiscal conduce la creșterea nivelului taxei în funcție de vechimea autovehiculului.

Intr-adevar, din jurisprudența Curții rezulta că un sistem de taxare nu poate fi considerat compatibil cu articolul 90 CE decât dacă este organizat astfel încât să excludă orice posibilitate ca produsele importate să fie supuse unor taxe mai mari decât produsele similare naționale și, prin urmare, să nu producă, în nici un caz, efecte discriminatorii (hotărârile Haahr Petroleum și din 23 octombrie 1997, Comisie/Grecia, C-375/95).

Nu în ultimul rând, se observa că C.J.C.E., în cauza Michel Humblot, similara spetei de față care vizează taxa specială din legislația românească, a arătat că "statele au libertatea să taxeze cum doresc autovehiculele ce circula pe drumurile lor publice, însă acest sistem de taxare nu trebuie să intre sub incidența articolului 90 din Tratatul C.E., adică să nu fie discriminatoriu". Față de faptul că la vânzarea autovehiculelor second hand pe teritoriul României și deja înmatriculate în România nu se percepe aceeași taxă ca pentru autovehiculele second hand înmatriculate pe teritoriul altui stat membru al Uniunii Europene și importate, spre utilizare, înmatriculare, în România, se încalcă principiul discriminării.

Trebuie subliniat că, în ceea ce privește principiul aplicării directe a dreptului comunitar pe teritoriul României, potrivit art.220 din Tratatul C.E. „Curtea de Justiție a Comunităților Europene asigură interpretarea tratatelor, iar interpretarea acestei instanțe este obligatorie pentru statele membre”.

Nu poate fi acceptat punctul de vedere al părții în sensul că prevederile noii reglementări - O.U.G. nr.50/2008, au fost armonizate cu

legislația europeană, atât timp cât plata taxei pe poluare condiționează prima înmatriculare a autovehiculului în România iar pentru autovehiculele deja înmatriculate nu este percepută, deși în mod evident și acestea poluează.

În acest sens, instanța reține Hotărârea Curții Europene de Justiție pronunțată în Cauza C-524/07, Comisia c. Austriei prin care s-a constatat încălcarea obligațiilor prevăzute de art.28 CE prin impunerea, cu ocazia primei înmatriculări pe teritoriul Austriei, a unor condiții mult mai stricte în privința valorilor limită a emisiilor poluante și zgomotului, autovehiculelor anterior înmatriculate în alte state membre, în vreme ce vehiculele cu aceleași caracteristici nu erau supuse unor asemenea exigențe în cazul reînmatriculării lor.

Fata de toate cele mai sus expuse, tribunalul observa ca taxa de poluare are un vadiu caracter ilicit, fiind in discordanta cu prevederile Constitutiei Romaniei, ale Tratatului C.E., dar si cu principiile instituite de C.J.C.E., in urma deciziilor de interpretare, decizii care sunt obligatorii pentru toate statele membre.

Asa fiind, actul administrativ – fiscal este vătămător pentru reclamantul, prin însăși plata taxei de poluare iar demersul prealabil administrativ la care acesta este obligat prin dispozițiile Legii contenciosului administrativ și ale codului de procedură fiscală este asigurat prin cererile de restituire a taxei depuse la A.F.P. Brăila si se impune ca suma achitata de reclamant sa fie restituita in integralitate.

Referitor la cererea accesorie privind dobânzile legale aferente până la data plății efective pentru lipsa de folosință a sumei de lei achitată la data de 2008, tribunalul o va aprecia ca fiind legala în vederea reparării integrale a prejudiciului cauzat reclamantului, potrivit art.1084 din Codul civil.

Față de toate considerentele expuse mai sus, instanța constată că acțiunea reclamantului, asa cum a fost completata, este fondată și, în temeiul art.18 alineatul 1 din Legea nr.554/2004, o va admite ca atare. Pe cale de consecință, va dispune anularea Deciziei nr.115/01.04.2009 emisă de parata Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Braila si o va obliga pe parata Administrația Finanțelor Publice a Municipiul Brăila la restituirea catre reclamant a sumei de lei încasată cu titlu de taxă de poluare pentru autoturisme și autovehicule si a dobânzii legale aferente de la data achitarii si până la data plății efective.

În temeiul art.246 Cod procedură civilă, tribunalul va lua act de renuntarea reclamantului la judecarea capatului de cerere privind cheltuielile de judecata.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite ca fondată acțiunea completată formulată de către reclamantul _____ domiciliat în Brăila, strada _____,

_____ judetul Braila, în contradictoriu cu pârâtele **Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Brăila si Direcția Generală a Finanțelor Publice a judetului Braila**, ambele cu sediul în Brăila, strada Delfinului nr.1, judetul Braila.

Anuleaza Decizia nr.115/01.04.2009 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a judetului Braila.

Obligă pe pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Brăila să restituie reclamantului suma de _____ lei reprezentând taxă de poluare si a dobânzii legale aferente de la data achitării si până la data restituirii efective.

În temeiul art.246 Cod procedură civilă **ia act de renunțarea** reclamantului la judecarea capatului de cerere privind cheltuielile de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică, azi, 25.06.2009.

Președinte,

Grefier,